

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα

16 Ιουλ. 1992

Αριθ. Πρωτ.

Γ.Π. 10

Αρμόδιος : Δημ. Μίχος

Τηλέφωνο : 6411.526

ΠΡΟΣ: Το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως
Δ/νση Μελετών-Τμήμα Νομ.Υποθέσεων

Ενταύθα

ΣΧΕΤ : 1011/22/10δ/12.5.1992
και 1011/22/10α/10.7.90
έγγραφά σας.

ΘΕΜΑ : Καθήκον αστυνομικών αρχών
να ερευνούν δημόσια κέντρα
κατόπιν καταγγελίας για ύ-
παρξη εκρηκτικών και παρά
την τυχόν αντίθεση του επι-
χειρηματία.

I.- Εχω την τιμή να σας γνωρίσω τα ακόλουθα, σύμφωνα
προς το άρθρο 25 παρ.1 β Ν. 1756/1988, απαντώντας στα
σχετικά έγγραφά σας με τα οποία ερωτάτε α) εάν η αστυνομική
αρχή έχει δικαίωμα , ύστερα από ανώνυμη καταγγελία, να
ενεργεί έρευνα για την ανεύρεση και εξουδετέρωση εκρηκτι-
κών μηχανισμών και υλών σε κέντρα διασκεδάσεως και όταν
ακόμη αντιτίθεται στην έρευνα ο επιχειρηματίας και β) εάν
αυτός υπέχει ποινική ευθύνη, όταν αρνείται στους αστυνομι-
κούς την είσοδο στο κέντρο για την διενέργεια της έρευνας.

II.- Κατά το άρθρο 1 β του Ν. 1481/1984 περί Οργανι-
σμού του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως " Το Υπουργείο Δημοσίας
Τάξεως, μέσα στα πλαίσια του Συντάγματος και των Νόμων έχει

ως αποστολή . . . . β) να προστατεύει τη δημόσια τάξη και κρατική ασφάλεια ", μάλιστα δε προβλέπεται στο άρθρο 3 παρ. 2 του νόμου αυτού ότι " όλες οι υπηρεσίες και το προσωπικό του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως τελούν σε διαρκή ετοιμότητα για την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος . . . . . την περιφρούρηση της δημοσίας τάξεως ..". Ενώ κατά το άρθρο 5 του ίδιου νόμου " Ο κλάδος της αστυνομίας ασφάλειας έχει ως

οι διατάξεις αποστολή και πρόληψη και καταστολή και επιβολή

τος . . . . .". Αφετέρου, σύμφωνα προς το άρθρο 11 Ν. 1481/1984.

ασφάλειας για αντικείμενα που προβλέπει ο νόμος, γίνεται σταθερά δεκτή από τη νομολογία (ΑΠ 199/56, 1/57, 355/65 Π.Χρ ΣΤ/391, Ζ/138, ΙΣΤ/25 - Γν. Εισ. ΑΠ 27/58 Π.Χρ Η/506) και αποτελεί έναν από τους βασικούς λόγους υπάρξεως της. Προβλέπεται, επίσης, η δικαιοδοσία αυτή και από το άρθρο 8 παρ.2 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου κ.λ.π (ΝΔ 53/1974). Εξάλλου, από τη φύση της ως κρατικής εξουσίας που αποβλέπει στην ικανοποίηση του ευρύτερου συμφέροντος, επιβάλλεται με τα νόμιμα καταναγκαστικά μέσα και έναντι εκείνων που αντιτίθενται.

IV.- Ο προβληματισμός σας, παρά το ότι εκφράζετε θετική άποψη στα προαναφερόμενα ερωτήματα, ασφαλώς οφείλεται στο γεγονός ότι είναι συχνές οι περιπτώσεις καταγγελιών για ύπαρξη εκρηκτικών μηχανισμών σε κέντρα διασκέδασης, σε πολλές δε από αυτές διαπιστώνεται ότι η καταγγελία είναι αναληθής. Ενώ, εξάλλου, η διαδικασία της έρευνας, η απομάκρυνση των θαμώνων από τον ύποπτο χώρο και άλλα μέτρα που επιβάλλονται για την αποτροπή θυμάτων και ζημιών έχουν δυσμενείς οικονομικές συνέπειες για τις επιχειρήσεις. Αλλά η δικαιοδοσία της Αστυνομίας για την προστασία της δημοσίας Τάξεως, όπως αυτή προσδιορίζεται από τις ισχύουσες διατάξεις, δεν θεωρήθηκε ποτέ ότι εξαρτάται από τη σύμφωνη γνώμη οιοδήποτε θιγόμενου από τα λαμβανόμενα μέτρα.

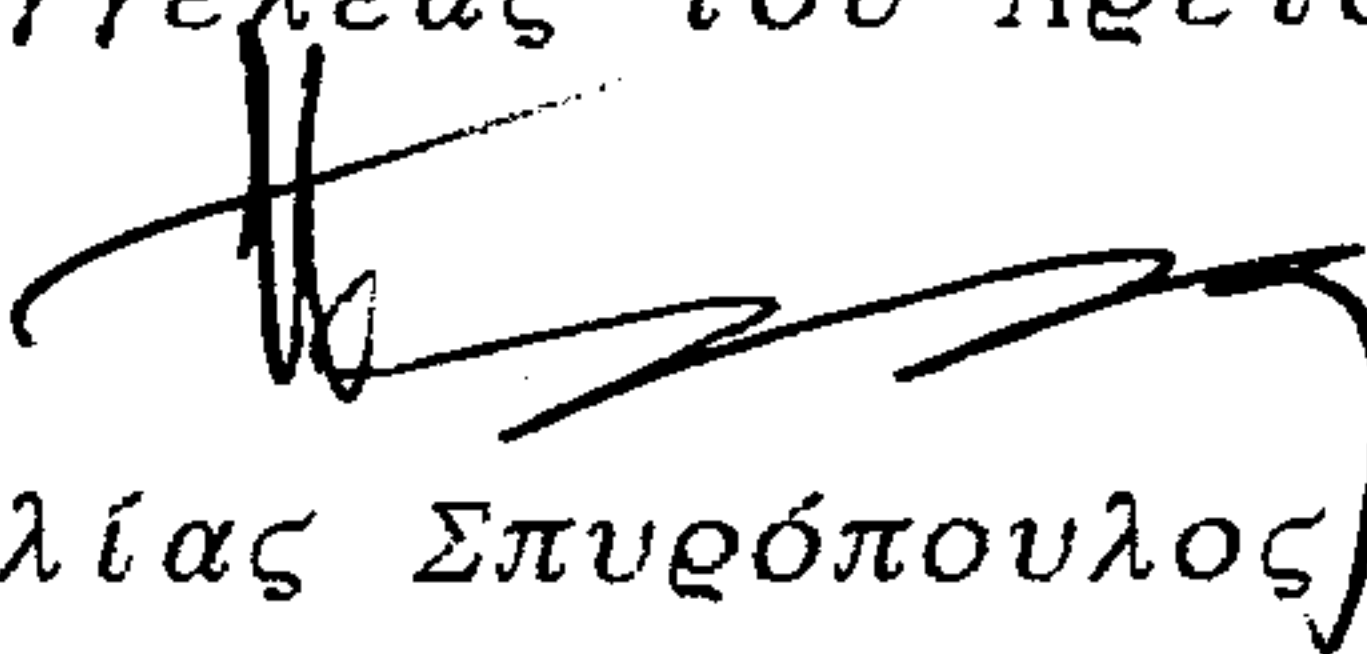
V.- Συνεπώς α) η Αστυνομική αρχή, αξιολογώντας με σύνεση τις ανώνυμες (ή και επώνυμες) καταγγελίες για την

ύπαρξη εκρηκτικών μηχανισμών σε κέντρα διασκεδάσεως, αλλά και οποιουσδήποτε άλλους χώρους, έχει δικαίωμα και καθήκον να επεμβαίνει για την ανίχνευση και εξουδετέρωση των εκρηκτικών μηχανισμών και την αποτροπή κινδύνων σε ανθρώπους και πράγματα και παρά την τυχόν αντίθετη άποψη του δικαιούχου του χώρου και β) ο δικαιούχος του χώρου που αρνείται την είσοδο σ'αυτά των αστυνομικών για να επιχειρήσουν την νόμιμη ενέργεια της ανιχνεύσεως και εξουδετερώσεως εκρηκτικών μηχανισμών υπέχει ποινική ευθύνη για απείθεια, κατά το άρθρο 169 ΠΚ ή για αντίσταση, κατά το άρθρο 167 παρ.1 ΠΚ, κατά τις περιστάσεις.

VI.- Διευκρινίζω ότι, όπως γίνεται από παλαιότερα δεκτό, η προληπτική ανίχνευση ενός χώρου για την αποτροπή εγκλήματος ή δυστυχήματος λόγω πυρκαϊάς, πλημμύρας, σεισμού κ.λ.π. ενεργείται από μόνη την Αστυνομική αρχή χωρίς την κατά το άρθρο 9 παρ.1 του Συντάγματος παρουσία δικαστικού λειτουργού (Μπουρόπουλος Ερμ. ΚΠΔ άρθρο 253 αριθ 7 - Ζησιάδης Ποιν. Δικον. τόμος Β σελ. 205 σημ. 1 για κατοίκον έρευνες και σελ. 213 σημ. 23 για σωματικές έρευνες - Τσουκαλάς Ποιν. Δικον. τόμος Β'παρ. 118 σημ. 1 και 21), ενώ οι Συνταγματικοί περιορισμοί του άρθρου αυτού αφορούν αποκλειστικώς την ανακριτική έρευνα, αυτή δηλαδή που αποβλέπει στη συλλογή αποδείξεων για κάποιο έγκλημα (Γν. Εισ. ΑΠ 4007/75 ΠΧρ ΚΕ/441). Την άποψη αυτή επιβάλλουν και οι σημειούμενες στη αρχή του παρόντος διατάξεις, γίνεται δε δεκτή και από την Επιστήμη του δικαίου της δημοσίας τάξεως. Ειδικότερα γίνεται δεκτό ότι ο Συνταγματικός περιορισμός

που απαιτεί την παρουσία δικαστικού λειτουργού κατά την έρευνα αφορά μόνον την ανακριτική έρευνα, ενώ δεν ισχύει στις περιπτώσεις διοικητικής αστυνομείσεως, διοικητικών επιθεωρήσεων και ελέγχων και διοικητικών ερευνών (Τάχος Αν-Σκουρής Β: Δίκαιο Δημοσίας Τάξεως εκδ. 1990 σελ. 65 επ.).-

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Ηλίας Σπυρόπουλος